

การเปรียบเทียบการรักษาอย่างวิเคราะห์ของกระดูกน้าฟันระหว่างการใช้แผ่นยางกันน้ำลายเป็นแผ่นกันร่วมกับการใช้วัสดุปูกระดูกกับการใช้แผ่นยางกันน้ำลายเป็นแผ่นกันเพียงอย่างเดียว

นางสาว ชนกพรระ พุฒพันธ์

สถาบันวิทยบริการ
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต^{ภาควิชาปริทัณฑ์วิทยา}
^{บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย}

พ.ศ. 2540

ISBN 974-637-282-3

ถินสิทธิ์คง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Comparison between The Use of Rubber Dam as a Membrane
Barrier with and without Bone Graft in The Treatment of Infrabony
Defects

MISS CHANOKPAN SUKONPAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Degree of

Master of Science

Department of Periodontology

Graduate School

Chulalongkorn University

1997

ISBN 974-637-282-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเปรียบเทียบการรักษารายวิการของกระดูกเบ้าฟันระหว่างการใช้แผ่นยางกันน้ำด้ายเป็นแผ่นกันร่วมกับการใช้วัสดุปูกระดูกกับการใช้แผ่นยางกันน้ำด้ายเป็นแผ่นกันเพียงอย่างเดียว

โดย

นางสาว ชนกพรรดา ศุภนันท์พันธุ์

ภาษาไทย

ปริทัณฑ์วิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ทันตแพทย์หญิง นวลดี วงศ์ประดังค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย อนุมติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

 กมลพิบูลพิติวิทยาลักษณ์
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ศุภวัฒน์ ชูติวงศ์)

กิจกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

.....นาย ภูมิธรรม..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ทันตแพทย์ นพดล ศุภพิพัฒน์)

.....**ສິນສັກ** ໂປ່ງວິໄລວະບົດ

.....พญานาค..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ทันตแพทย์ วิจิตรศักดิ์ โน)

Dr. Phu กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทันตแพทย์ ดร. โนน อุรัตน์)

พิมพ์ดันฉบับปกด้วยอวิภานพนธ์ภายในกรอบสีเขียวเพียงแผ่นเดียว

ชนกพรพรรณ ศุคนธ์พันธ์: การเปรียบเทียบการรักษาอย่างวิเคราะห์ของกระดูกเม้าฟันระหว่างการใช้แผ่นยางกันน้ำลายเป็นแผ่นกันร่วงกับการใช้วัสดุปูฐกกระดูกกับการใช้แผ่นยางกันน้ำลายเป็นแผ่นกันเพียงอย่างเดียว (Comparison between The Use of Rubber Dam as a Membrane Barrier with and without Bone Graft in The Treatment of Infrabony Defects) อ.พีร์กษา: รศ. ท. พญ. นวลชี วงศ์ประสงค์, 117 หน้า ISBN 974-637-282-3

การศึกษานี้เป็นการวัด ผลการใช้แผ่นยางกันน้ำลายเป็นแผ่นกัน และเปรียบเทียบผลการรักษาอย่างวิเคราะห์ของกระดูกเม้าฟัน หลากรายโรคในบริเวณใกล้เคียงกัน ด้วยวิธี การซักน้ำให้เกิดการออกใหม่ของเนื้อเยื่อ(จีทีอาร์) โดยใช้ แผ่นยางกันน้ำลายเป็นแผ่นกันเพียงอย่างเดียว(T1) กับการใส่วัสดุปูฐกกระดูกร่วมด้วย (T2) ในเวลา 6 เดือน เสียกรอยวิเคราะห์ของกระดูกเม้าฟัน รวมถึงรอยวิเคราะห์ในบริเวณจมูกที่ไม่เกินระดับ II ที่มีความตื้อกล่องร่องลึกปริทันต์เท่ากัน หรือมากกว่า 5 มม. จำนวน 5 ราย โรคจาก 10 บริเวณของผู้ป่วยหญิงที่เป็นโรคปริทันต์อักเสบ 4 คน อายุ 42-45 ปี อายุเฉลี่ย 43.75 ปี ซึ่งได้รับการรักษาในระยะแรกเมื่อต้นเรียนร้อยแล้ว ผู้ป่วยแต่ละรายมีรอยโรคทั้งสองข้างของขากรรไกรเดียวกัน ดังนั้นถ้าข้างใดได้รับการสุ่มเลือก เป็น T1 อีกข้างจะเป็น T2 ดังนั้น T1 ผ่าตัด 5 ครั้ง มี 19 รอยโรคในขณะที่ T2 ผ่าตัด 5 ครั้ง มี 32 รอยโรค ค่าที่ใช้วัดทางคลินิก ก็คือค่าดัชนีแผ่นกระดาษจลินทร์ (PI) ดัชนีชัลก์สบลิติด (SBI) ความลึกของร่องลึกปริทันต์ (PD) ระดับการขัดเกะของอวัยวะปริทันต์ทางคลินิก (CAL) ระดับการร่วนของเหงือก (R) และ การถ่ายภาพรังสีได้ทำการบันทึกก่อนการทำ จีทีอาร์ และภายหลังการทำ จีทีอาร์ 3 เดือนและ 6 เดือน

เมื่อรักษาแล้ว 3 เดือนและ 6 เดือน ผลการรักษาพบว่ามีการออกใหม่ของอวัยวะปริทันต์เกิดขึ้นทุกรายเมื่อเวลา 3 ปี แผ่นกันน้ำลายออกใน กลุ่ม T1 ค่า PD และ CAL ก่อนทำ ($5.63 \pm 0.83, 7.25 \pm 1.50$) ลดลงอย่างมีนัยสำคัญที่ 3 เดือน ($2.55 \pm 0.08, 5.03 \pm 1.25$) และ 6 เดือน ($2.89 \pm 0.89, 5.21 \pm 1.15$) ในขณะที่ค่าของ PD ในเดือนที่ 6 จะมากขึ้นกว่าในเดือนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญด้วย ส่วนระดับการร่วนของเหงือกจะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งในกลุ่ม T2 ในเดือนที่ 3 และที่ 6 พบว่าให้ผลเช่นเดียวกันในกลุ่ม T1 แต่ค่าของ PD ในเดือนที่ 6 ต่อน้ำหนักที่ไม่ต่างไปจากเดือนที่ 3 จนไม่พบว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบผลการรักษาระหว่าง T1 และ T2 ไม่พบความแตกต่างกันของทุกค่าที่ใช้วัดทางคลินิกทุกช่วงระยะเวลา เมื่อจากภาพถ่ายรังสีหลังการทำรักษา 6 เดือนพบว่า มีถาวรสบลิติดของกระดูกเพิ่มขึ้นในรอบโรค เมื่อเปรียบเทียบกับภาพถ่ายรังสีก่อนการผ่าตัดทั้งในกลุ่ม T1 และ T2 และเมื่อเปรียบเทียบผลระหว่างกลุ่ม จะไม่มีความแตกต่างกันในค่าทางคลินิกและผลทางภาพถ่ายรังสีในทุกช่วงเวลา เช่นกัน จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าแผ่นยางกันน้ำลายสามารถใช้เป็นแผ่นกันได้ในช่วงการจีทีอาร์ และการใช้แผ่นยางกันน้ำลายอย่างเดียวหรือร่วมกับการใช้วัสดุปูฐกกระดูกจะให้ผลไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อใช้วัสดุปูฐกกระดูกร่วมด้วย การหายของแผลรีวาร์ชีนจะคงที่มากกว่า ดังนั้นจึงแนะนำว่าควรใช้แผ่นยางกันน้ำลายร่วมกับวัสดุปูฐกกระดูกในรอบโรคหลากรายโรคในบริเวณใกล้เคียงกัน

ภาควิชา มนุษยศาสตร์ฯ
สาขาวิชา มีรังสีวิทยา
ปัจจุบัน

ตาบมือชื่อผู้ติด (นาย พงษ์พงษ์ พงษ์พงษ์)
ตาบมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ดร. ศศิธร ใจดี (บ.บ.ว.)
ตาบมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

พิมพ์ด้วยบันบัดดี้อวิทยานิพนธ์ภาษาไทยในกรอบสีเขียวเพียงแผ่นเดียว

C765366 : MAJOR PERIODONTICS

KEY WORD: COMPARISON BETWEEN THE USE OF RUBBER DAM AS A MEMBRANE BARRIER WITH AND WITHOUT BONE GRAFT IN THE TREATMENT OF INFRABONY DEFECTS THESIS
ADVISOR : ASSOC. PROF. NAULCHAVEE HONGPRASONG.

117 pp. ISBN 974-637-282-3

This Clinical study was carried out to evaluate the efficacy of rubber dam used as a membrane barrier and to compare the result of the treatment of multileision infrabony defects by guided tissue regeneration(GTR) technique used rubber dam only (T1) to rubber dam with bone allograft(T2) within a 6 months. Fifty one infrabony lesions including not more than class II furcation involvement defects with pocket depth 5 mm. or more in 10 areas were selected from 4 female periodontitis patients aged 42 to 45 year old (average 43.75 years) who had hygienic phase treatment completed before GTR operation performed. Each patient had multileisions in both sides therefore if one side was randomly chosen for T1 the other side was T2. Five operation were performed in both T1(19 lesion) and T2(32 lesion). The clinical parameters : plaque index (PI), sulcus bleeding index (SBI), pocket depth(PD), clinical attachment level (CAL) gingival recession (R) and radiograph were recorded before surgery (0 month),and at 3 and 6 months after surgery.

It was found that the regeneration of periodontium occurred in all cases at the time of rubber dam removal. In T1 group, PD and CAL before treatment ($5.63 \pm 0.83, 7.25 \pm 1.50$) were reduced significantly at 3 months ($2.55 \pm 0.08, 5.03 \pm 1.25$) and 6 months ($2.89 \pm 0.89, 5.21 \pm 1.15$). PD at 6 months was higher than the value at 3 months. Gingival recession was higher significantly at 3 and 6 months than before surgery. The same result was found in T2 group for all parameters except that there was no significant difference between PD values of during 3 months and 6 months. Radiographical results showed the formation of bone in the lesion when compared to before treatment records both in T1 and T2 group. There was no significant difference in the treatment of T1 and T2 in all clinical parameters as well as radiographical records by time. These results showed that rubber dam can be used as a membrane barrier in GTR procedure. Even though there seemed to be no significant difference in all the main clinical parameters between the two group, the healing of the T2 group was rather quicker and more stable than that of the T1 group; therefore the use of rubber dam with allograft was recommended, particularly in the treatment of multileision of close proximity.

ภาควิชา..... นิติเวชศาสตร์ทาง

สาขาวิชา..... พัฒนาสร้างฟัน

ปีการศึกษา.....

อาจารย์ชื่อโนนิต..... โทร. 081-222-2222

อาจารย์ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... โทร. 081-222-2222

อาจารย์ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิติกรรมประจำ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จถูกต้องไปได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณซึ่งผู้ทำวิทยานิพนธ์ขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ พันด焰แพทย์หญิง นวลฉวี วงศ์ประรงค์ อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำ ที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ พันด焰แพทย์ วิจิตรศักดิ์ ใจดิศกุล ที่ให้คำแนะนำและช่วย
กรุณาในการอ่านภาพถ่ายรังสี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ไพบูลย์ พิทักษ์นนท์ ที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล
ทางสถิติ

ขอขอบพระคุณ ภาควิชา ปริทันตวิทยา ที่ได้อธิบายเพื่อคลินิก ภาคปริทันตวิทยา เป็นสถานที่
ในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณกรรมการวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำและตรวจแก้วิทยานิพนธ์
ประโยชน์อันใดอันจะพึงได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอยกให้กับผู้มีพระคุณทุกท่าน

ชนกพรวณ ศุภนรีพันธุ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิจกรรมประจำ.....	๒
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญภาพ.....	๙

บทที่

๑ บทนำ

- ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
- วัตถุประสงค์.....	๔
- ขอบเขตการวิจัย.....	๔
- ข้อตกลงเบื้องต้น.....	๕
- ความไม่สำนูรผ์ของการวิจัย.....	๕
- ประโยชน์ของการวิจัย.....	๖

๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

- การพัฒนาการและภาระของแพลตฟอร์มวัชเวปต์.....	๙
- หลักการซักนำการงอกใหม่ของวัชเวปต์.....	๑๓
- เพ่นกัน.....	๑๘
- เพ่นยางกันน้ำลาย.....	๒๐
- วัสดุปูกระดูก.....	๒๓

๓ ระเบียบวิธีวิจัย

- ประชากร.....	๒๗
- กลุ่มตัวอย่าง.....	๒๗

- ตัวແປງກາຣວິຈັຍ.....	27
- ວັດຄຸງປົກຮົມ.....	27
- ວິທີກາຣວິຈັຍ.....	28
- ກາຣວິເຄຣະທີ່ຂອ້ອນນຸດ.....	41
4 ພັດກາຣວິຈັຍ.....	42
5 ສຽງແລະວິຈາຮົມ.....	60
ຮາຍກາຣຢ້າງອີງ.....	67
ກາຄຄົນວົກ.....	74
ປະວັດຜູ້ເບີນ.....	105

ສພາບັນວິທຍບຣິກາຣ ຈຸ່າພາລັງກຣຄົມໝໍາຫວັດວິທຍາລ້ຍ

สารบัญตาราง

ตารางที่

1 ค่าเฉลี่ยของ PD,CAL และ R ในผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาในกลุ่ม T1 และ T2 ก่อนและหลังการรักษาที่ 3 เดือน และ 6 เดือน.....	43
2 ค่าเฉลี่ยของลำดับ PI และ SBI ที่ 0,6 เดือน ในผู้ป่วยกลุ่ม T1 และ T2.....	46
3 ค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงของ CAL ,PD และ R หลังการรักษาในกลุ่ม T1 และ T2.....	49
4 แสดงค่าเฉลี่ยลำดับของระดับกระดูกจากภาพถ่าย รังสี ในกลุ่ม T1 และ T2.....	49

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

สารบัญภาพหรือแผ่นภูมิ

ภาพที่

1 แผนภูมิการแสดงกสติกการควบคุมการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของเซลล์ขณะพัฒนาการและการหายของแพด.....	12
2 แสดงเซลล์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการและการหายของแพด.....	12
3 แสดงหลักการของจีทีอาร์ ร่วมทั้งปัจจัยแต่ละเซลล์ต่างๆที่มีผลต่อการงอกเงยใหม่.....	16
4 แสดงตำแหน่งที่ใช้สำหรับในการวัดค่าทางคลินิก.....	29
5 แสดงการใช้ XCP ให้ฟันที่ต้องการถ่ายอยู่กึ่งกลางแผ่นฟิล์ม.....	30
6 แสดงอะคริลิก(acrylic) ที่เป็นร่องสมฟันของผู้ป่วยบน XCP เพื่อจะให้ผู้ป่วยกดได้ตามตำแหน่งเดิม.....	30
7 แสดงการเปลี่ยนแปลงทางภาพถ่ายรังสีก่อนและหลังการรักษา ให้คะแนน 0, 1.....	31
8 แสดงการเปลี่ยนแปลงทางภาพถ่ายรังสีก่อนและหลังการรักษา ให้คะแนน 2.....	32
9 แสดงถักษณะแผ่นยางกันน้ำลาย ที่เตรียมไว้เป็นแผ่นกันโดยเฉพาะที่มีขนาด ระหว่าง 1/3 ไม่ 2/3 ของความกว้างของค้านบดเคี้ยว.....	33
10 แสดงถักษณะตำแหน่งของแผ่นยางกันน้ำลายที่จะนำไปใช้ในผู้ป่วย.....	33
11 แสดงถักษณะการปิดแผ่นเหงือกแบบปิดถึงกระดูกเม้าฟัน.....	35
12 แสดงถักษณะของร่องโกรกภายในหลังกำจัดเนื้อเยื่อแกรนูเกชัน.....	36
13 แสดงตำแหน่งของแผ่นยางกันน้ำลาย ที่บีบร่วงร่องโกรก.....	37

14 แสดงสักษณะของแพลงเมื่อเข้าเมืองเปรียบเทียบกัน.....	38
15 แสดงสักษณะของแพลงและตำแหน่งของแผ่นยางกันน้ำลายหลังทำศัลยกรรมปริทันต์ 4 สัปดาห์.....	39
16 แสดงสักษณะของเนื้อเยื่อแกรนูเลชันที่งอกขึ้นมาเต็มได้แผ่นยางกันน้ำลาย ภายหลัง จากการเอาแผ่นยางกันน้ำลายออกแล้ว.....	40
17 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลการรักษาใน T1 และ T2 ของค่า PD ตามระยะเวลา.....	44
18 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลการรักษาใน T 1 และ T2 ของค่าCAL ตามระยะเวลา.....	44
19 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลการรักษาใน T 1 และ T2 ของค่า R ตามระยะเวลา.....	45
20 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการรักษาใน T1 ของค่าทางคลินิก.....	48
21 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการรักษาในT 2 ของค่าทางคลินิก.....	48
22 แสดงสักษณะเนื้อเยื่อแกรนูเลชัน ภายหลังการเอาแผ่นยางกันน้ำลายออกในครุ่น T1.....	51
23 แสดงสักษะเหจื่อกด้านแก้มก่อนการรักษา และ หลังการรักษา ในครุ่น T1.....	52
24 แสดงสักษะเหจื่อกด้านลิ้น ก่อนการรักษา และ หลังการรักษา ในครุ่น T1.....	53
25 แสดงสักษะเหจื่อกด้านลิ้น ก่อนการรักษา และ หลังการรักษา ในครุ่น T2.....	54
26 แสดงสักษะเหจื่อกด้านแก้ม ก่อนการรักษา และ หลังการรักษา ในครุ่น T2.....	55
27 แสดงสักษะเหจื่อกด้านลิ้น ก่อนการรักษา และ หลังการรักษา ในครุ่น T2.....	56
28 แสดงสักษะของกระดูกเมื่อเปิดเข้าไปดูหลังการรักษา 6 เดือน.....	57

29 แสดงภาพถ่ายรังสีของกลุ่มที่ใช้แผ่นยางกันน้ำตายเป็นแผ่นกันเพียงอย่างเดียว(T1).....	58
30 แสดงภาพถ่ายรังสีของกลุ่มที่ใช้แผ่นยางกันน้ำตายเป็นแผ่นกันร่วมกับวัสดุปูกระดูก(T2).....	59

